

Motion till riksdagen 2008/09:Fi273

av **Sylvia Lindgren och Bosse Ringholm (s)**

Offentligt – privat

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om utvecklingen av den offentliga sektorn.

Motivering

Den borgerliga regeringen ägnar mycket kraft åt att försvaga den offentliga sektorn och som det sägs ”erbjuda anställda att starta eget”. Man vill tvinga kommunerna att stöpa om sina interna organisationer efter centrala mallar. Den kommunala verksamheten tvingas in i Moderaternas ideologiska fålla, oberoende av om medborgarna tycker det är bra eller inte.

Målet är uppenbart: Den offentliga sektorn skall styckas, det demokratiska inflytandet över resursanvändningen minimeras och de valda ombudens ansvar suddas ut.

De borgerliga honnörsorden är väl kända – ökad konkurrens och valfrihet.

Ser vi på de konkreta utförsäljningarna och avknoppningar som sker i kommunerna förefaller det paradoxalt nog inte i realiteten vara vare sig ökad konkurrens eller ökad valfrihet som eftersträvas.

Det är i stället privatiseringen i sig som är huvudsyftet, det vill säga, man tycks mena att om en verksamhet som tidigare stått under stadens kontroll överförs till någon eller några enskilda personer är detta i sig gott. Att man genom denna åtgärd byter ett offentligt monopol mot ett privat tycks inte bekymra den politiska majoritetens borgerliga partier.

Inte heller tycks man bekymra sig om vilken kvalitet man får på en verksamhet vid ett övertagande av en privat entreprenör.

Det saknas ofta kravspecifikation och/eller utvärderingar när en verksamhet blir privat.

Skiljelinjen i dagens politik går inte primärt längs frågan om förskolor eller äldreomsorg skall kunna drivas av en privat entreprenör eller ej. Skillnaden är

Fel! Okänt namn på

istället var och hur det hela skall finansieras. Av finansieringen borde också följa skillnader i synen på tillgänglighet för alla medborgare samt kvalitetskrav, samma sekretessbestämmelser och uppföljning.

Den offentliga sektorn slås idag sönder på ett flagrant sätt. Privatiseringsivern är enorm och allt tycks vara till salu. Exemplet är många och de skapar stor oro hos samhällsinnevanorna. Privatiseringar genomdrivs trots att verksamheterna i många fall blir dyrare, får sämre kvalitet, sämre tillgänglighet för brukarna, blir svårare att kontrollera och skapa inflytande i. Ja, det förekommer till och med att man betalar skattemedel för att privatisera. Inga andra driftsformer än rent privata prövas vilket är mycket olyckligt.

Utgångspunkten för en väl fungerande offentlig sektor måste vara att ge bästa möjliga service till innevanorna till lägsta möjliga kostnad och det oavsett driftsform.

Privatisering får definitivt inte vara något självändamål, utan skall användas som ett medel om det kan ge en bättre/billigare service med bibehållen kvalitet och rättssäkerhet.

Det är alltid nödvändigt att se över verksamheter, också den offentliga. Däremot är det farligt att slå sönder väl fungerande system utan att först göra konsekvensanalyser.

Det är nödvändigt att olika driftsformer prövas som komplement till det offentliga systemet.

När privatiseringar genomförs på det sätt som nu sker, är argumentet att skärpa konkurrensen bara ett svepskäl för betydligt dunklare motiv.

Det vore hederligare och ärligare att erkänna att privatiseringspolitiken sker för att överlåta resurser och beslut om välfärdens fördelning till marknaden.

Därmed vill man slippa undan det politiska ansvaret för effekten av fortsatta skattesänkningar. Att följderna blir ett systematiskt gynnande av de redan resursstarka, välkomnas dessvärre av alltför många politiker på den borgerliga kanten.

Privatisering av kommunal verksamhet handlar mer om rundgång – i många fall slöseri med skattepengar – än om att skapa goda villkor och en sund konkurrens. Det finns all anledning att noggrant granska hanteringen av den gemensamt finansierade sektorn vid det systemskifte som nu genomförs.

Stockholm den 3 oktober 2008

Sylvia Lindgren (s)

Bosse Ringholm (s)